

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР
ЗМІСТУ КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ

Олександр Рукомойніков

**10 ТРАНСКРИПЦІЙ
ДЖУЛІАНА КЕННОНБОЛЛА
ЕДДЕРЛІ** **ДЛЯ АЛЬТ-САКСОФОНА**

**10 TRANSCRIPTIONS
OF JULIAN CANNONBALL
ADDERLEY** **FOR ALTO SAXOPHONE**

БІБЛІОТЕКА ВИКЛАДАЧА
ЗАКЛАДУ МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР
ЗМІСТУ КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ

Олександр Рукомойніков

**10 ТРАНСКРИПЦІЙ
ДЛЯ АЛЬТ-САКСОФОНА
ДЖУЛІАНА КЕННОНБОЛЛА ЕДДЕРЛІ**

**10 TRANSCRIPTIONS
OF JULIAN CANNONBALL ADDERLEY
FOR ALTO SAXOPHONE**

НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНИЙ ПОСІБНИК
ДЛЯ МУЗИЧНИХ ЗАКЛАДІВ ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ

EDUCATIONAL AND METHODOICAL MANUAL
FOR HIGHER EDUCATION MUSIC INSTITUTIONS

**УДК 78.083.82:780.6.013.643.2(734) Еддерлі Дж.
Р85**

Рукомойніков О. В. 10 транскрипцій для альт-саксофона Джуліана Кеннонболла Еддерлі: навчально-методичний посібник для студентів музичних закладів фахової передвищої освіти. Київ : Видавництво «АГАТ ПРІНТ», 2019. 68 с.

*Затверджено до друку науково-методичною радою
Державного науково-методичного центру змісту культурно-мистецької освіти
(протокол № 3 від 5 грудня 2019 року)*

Видано за державні кошти

Укладач:

Рукомойніков О. В. викладач циклової комісії «Музичне мистецтво естради», доцент кафедри джазової музики Київської муніципальної академії музики ім. Р. М. Глієра, спеціаліст вищої категорії, заслужений артист України

Рецензенти:

Мимрик М. Р. професор Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського, кандидат мистецтвознавства, заслужений артист України

Василевич Ю. В. професор Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського, заслужений артист України

ISMN 979-0-9007161-8-7

© ДНМЦЗКМО, 2019 р.
© Рукомойніков О. В., 2019 р.

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА / FOREWORD.....	4
1. Богемія після настання темряви / Bohemia After Dark.....	7
2. Занепале пір'я / Fallen Feathers	12
3. Плаття у горошок і місячне сяйво / Polka Dots and Moonbeams	17
4. Рожева кімната / Rose Room.....	21
5. Закохатися в любов / Falling In Love With Love	28
6. Самозаймання / Spontaneous Combustion	34
7. Це тут / This Here	41
8. З висоти польоту / Hi-Fly.....	47
9. Верба плаче для мене / Willow Weep For Me.....	52
10. Черокі / Cherokee.....	61
СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ / LIST OF RECOMMENDED LITERATURE.....	67

ПЕРЕДМОВА

Сформованість мистецтва імпровізації – один з найважливіших чинників формування виконавської майстерності джазового музиканта. Базою для розвитку в студента імпровізаційного мислення та набуття ним практичних навичок завжди були приклади з творчості найвідоміших джазових музикантів, що входять до історії джазу як самобутні постаті своєї епохи та є репрезентантами окремих джазових стилів.

Одним із найавторитетніших прикладів віртуозного виконавства, яскравого імпровізаційного мислення та неординарної технічної майстерності для саксофоністів є творчість Джуліана Кеннонболла Еддерлі (справжнє ім'я музиканта Джуліан Едвін, 15.09.1928 – 08.08.1975) – видатного американського джазового альт-саксофоніста, представника бібопу, одного з найталановитіших послідовників Чарлі Паркера. Свідченням світової популярності Джуліана Кеннонболла Еддерлі є той факт, що після смерті музиканта його ім'я було увічнено в Залі джазової слави (Jazz Hall of Fame) музичного журналу "Down Beat".

У запропонованому навчально-методичному посібнику «10 транскрипцій для альт-саксофона Джуліана Кеннонболла Еддерлі» презентовано найвідоміші композиції, що демонструють характерні риси індивідуального мислення виконавця, специфіку його логіки у вибудуванні власних соло, набір улюблених прийомів та виконавських принципів музичного простіру індивідуальності видатного альт-саксофоніста.

Неможливо уявити джазового саксофоніста, який у тій чи іншій мірі не зазнав би творчого впливу Джуліана Кеннонболла Еддерлі. Представник бібопу та хард-бопу ще за життя вважався «іконою джазу» та взірцем саксофонової віртуозності, а після своєї смерті став однією з ключових фігур мови справжнього бібопу. Сьогодні Кеннонболл Еддерлі залишається прикладом неперевершеного володіння широким спектром саксофонових артикуляційних прийомів, динамічної гнучкості та блискучої фантазії, що дозволяло йому залишатися впізнаваним та водночас ніколи не повторюватися.

Він пройшов майже обов'язкову для свого покоління «школу Майлза» – своєрідний розвиток майстерності під безпосереднім впливом великого Майлза Девіса. У 1959 році Джуліан Кеннонболл Еддерлі брав участь у створенні знаменитого альбому «Kind Of Blue» разом з Майлзом Девісом, Джоном Колтрейном, Біллом Евансом, Уінтоном Келлі, Полом Чемберсом та Джиммі Кобба. Пізніше Кеннонболл Еддерлі зі своїм молодшим братом, корнетистом Нетом Еддерлі, створив власний квінтет. Саме з цієї події почалися його зрілі творчі пошуки, що тривали майже двадцять років до його смерті в 46-річному віці.

У навчально-методичному посібнику запропоновано нотний матеріал – імпровізаційні розділи десяти композицій Джуліана Кеннонболла Еддерлі, які створено ним як композитором і виконавцем. Вони є різними за рівнями складності і саме це дозволяє використовувати матеріал посібника в роботі не тільки зі студентами, що навчаються за кваліфікаційними рівнями освіти «бакалавр» та «магістр», а й з початківцями – молодший бакалавр. Засвоєння стильових принципів знаменитого виконавця сприятиме розвитку аналітичного мислення, розкриттю творчого потенціалу, формуванню індивідуальної манери студента-саксофоніста та дозволить збагатити його репертуар.

Розбирати транскрипції слід в уповільненому темпі, приділяючи основну увагу правильному читанню нотного тексту, водночас домагатися насиченої звучності, чистоти інтонування, динамічної гнучкості, артикуляційної виразності та логіки фразування, що обумовлено музичною інтонацією. У розучуванні та виконанні транскрипцій особливу увагу треба приділяти поєднанню чіткості штрихів, специфіці артикуляції та експресивної енергії звуковидобування, яке є особливістю індивідуальної манери Джуліана Кеннонболла Еддерлі.

Запропонований навчально-методичний посібник призначено для викладання в закладах профільної, фахової передвищої, вищої музичної освіти, де здійснюється освітній процес з підготовки саксофоністів джазових та естрадних ансамблів і оркестрів.

Навчально-методичний посібник «10 транскрипцій для альт-саксофона Джуліана Кеннонболла Еддерлі» є практичною частиною курсу «Музичний інструмент за фахом (саксофон)», який входить до освітніх програм молодших бакалаврів, бакалаврів, магістрів спеціалізації «Музичне мистецтво естради (джаз)» Київської муніципальної академії музики ім. Р. М. Глієра та її коледжу. Посібник відповідає вимогам зазначеного вище курсу, його складено та розроблено доцентом кафедри джазової музики КМAM ім. Р. М. Глієра, заслуженим артистом України О. В. Рукомойніковим.

Навчально-методичний посібник містить нотні тексти десяти імпровізаційних розділів композицій Джуліана Кеннонболла Еддерлі. До кожного з них надано стислий коментар, що включає необхідні рекомендації для роботи студентів, – від характеру та образності матеріалу до структурних особливостей, інтонаційних характеристик, конкретних прийомів виконавства. Текст викладений двома мовами: українською та англійською.

Посібник може використовуватися для роботи зі студентами в галузі знань 02 «Культура і мистецтво», спеціальність 025 «Музичне мистецтво» під час викладання навчальних дисциплін: «Історія джазової музики», «Оркестрова практика», «Методика викладання гри на музичному інструменті» (для духових інструментів), «Стилістика джазу», «Джазова імпровізація», «Інструментознавство» для спеціалізації «Музичне мистецтво естради (джаз)».

FOREWORD

The art of improvisation is one of the most important factors in the performance skills of jazz musician. Examples of the works of the most famous jazz musicians who entered the history of jazz as distinctive figures of their era and became the representatives of individual jazz styles have always been the base or the improvement of improvisational thinking and practical skills of a student. One of the most authoritative examples of virtuoso performance, bright improvisational thinking and extraordinary technical skills for saxophonists is the work of Julian Edwin Cannonball Adderley (September 15, 1928 – August 8, 1975) – an outstanding American jazz alto saxophonist, representative of the bebop era, one of the most talented Charlie Parker followers. The fact that after the death of the musician he was inducted into the “Down Beat” Jazz Hall of Fame is testimony of Julian Cannonball Adderley’s worldwide popularity.

The proposed manual “10 Transcriptions of Julian Cannonball Adderley for Alto Saxophone” presents the most famous compositions that show the characteristic features of the individual thinking of the artist, the specifics of his logic in the construction of his own solo, a set of favorite techniques and performing principles, so they create the musical space of the individuality of the great alto saxophonist.

Today it’s impossible to imagine a jazz saxophonist who would not have been influenced by Julian Cannonball Adderley in one way or another. The representative of the bebop and hard bop, who was considered an “icon” of jazz in his lifetime and a model of saxophone virtuosity, became one of the key figures of the true bebop language after his death. And even today, Cannonball Adderley is an example of unsurpassed possession of a wide range of saxophone articulation techniques, dynamic flexibility and brilliant imagination, allowing him to remain recognizable and, at the same time, never repeat.

Passing almost obligatory for his generation, the “school of Miles” – a kind of skills growth, foremost, a wind instrument player, under the direct influence of the great Miles Davis (in 1959 he took part in the creation of the famous “Kind Of Blue” album, along with Miles Davis, John Coltrane, Bill Evans, Wynton Kelly, Paul Chambers and Jimmy Cobb) – Cannonball Adderley with his younger brother, cornetist Nat Adderley, founded his own quintet. That was the start of his mature creative quest, which lasted almost twenty years, and ended only with the death of a great saxophonist at the age of 46.

The musical notation of the proposed educational manual is the improvised sections of the ten compositions of Julian Cannonball Adderley, created by the composer and performer for twenty years. They are different in terms of complexity, and this allows the use of the material of the manual to work not only with a student of “bachelor” and “master” levels, but also with a beginner (“junior specialist”). The assimilation of the stylistic principles of the famous performer will promote the development of analytical thinking, the disclosure of creative potential, the formation of the individual manners of the saxophonist student, and at the same time, enriching his or her repertoire.

Understanding the transcription should be at a slow tempo, focusing on the correct reading of the musical text, while attaining the saturated sonority, purity of intonation, dynamic flexibility, articulation expressiveness and the logic of the phraseology, based on musical intonation. During studying and performing transcriptions, special attention should be paid to combining the clarity of the strokes, the specifics of articulation and the expressive energy of sound production, which is a special individual style of Julian Cannonball Adderley.

The proposed educational and methodical manual is intended for students and teachers of higher education institutions of music, as well as for senior students of colleges, where the educational process for saxophonists for jazz and pop music ensembles and orchestras is carried out.

Educational and methodical manual “10 Transcriptions of Julian Cannonball Adderley for Alto Saxophone” is a practical part of the course “Musical Instrument for the Specialty (Saxophone)”, which is included into the educational programs of bachelors, masters of specialization “Musical art of pop (jazz)” of the Kyiv R.M. Glière Institute of Music, as well as junior specialists (college). The manual meets the requirements of the above-mentioned course, which is compiled and developed in accordance with educational programs and curricula of the Kyiv R.M. Glière Institute of Music, by Honored Artist of Ukraine, senior teacher Oleksandr Rukomoinikov. Many years of practical and teaching experience of the author of the manual became the basis for the creation of this work. The manual contains musical texts of the ten improvisational sections of Julian Cannonball Adderley’s compositions. Each of them has a brief commentary that covers the information that is needed during the student’s work – from the nature and imagery of the material to structural features, intonation characteristics, and specific performances. The text is presented in two languages: Ukrainian and English.

The proposed educational manual is aimed at higher education institutions of culture and arts of Ukraine, it can also be used in the field of knowledge 02 “Culture and Art” specialty 025 “Music Art” for the teaching of subjects: “History of Jazz”, “Orchestral Practice”, “Teaching methods of playing a musical instrument” (for wind instruments), “Stylistics of Jazz”, “Jazz Improvisation”, “Organology” for students of specialization “Musical art of pop (Jazz)” for bachelor and masters degrees, as well as junior specialist.

1. «Богемія після настання темряви»¹

«Богемія після настання темряви» (“Bohemia After Dark”) – композиція Джуліана Кеннонболла Еддерлі з однойменного альбому барабанщика Кенні Кларка. Альбом вийшов у червні 1955 року і вважається найвищим досягненням у музичній кар’єрі Кларка як лідера до його еміграції в Європу.

Існує думка, що запис саме цієї композиції Еддерлі відкрив новий етап розвитку хард-бопу. Суттєву роль у цьому зіграла участь як братів Джуліана та Нета Еддерлі², так і відомого джазового піаніста Хораса Сільвера³, одного з основоположників хард-бопу, що набув популярності досконалістю мелодійних імпровізацій, майстерністю поєднання блюзового та «фанкового» звучання (не виключено, що термін «фанк» закріпився саме завдяки назві п’єси Сільвера 1952 року “Funky Hotel”).

“Bohemia After Dark” – одна з найпопулярніших композицій Еддерлі. Стандартна форма AA1BA2 – основа п’єси помірного темпу та спокійного, ліричного настрою.

Під час розучування імпровізації особливу увагу варто приділити нестандартній частині В (Bridge), в якій вісім тактів саксофонові імпровізації витримано на одному акорді.

Спокійний темп, гра переважно в середньому регістрі (лише іноді з переміщенням до високого), мала кількість дрібних тривалостей – усе це створює ілюзію надмірної доступності в розучуванні, нескладності матеріалу для виконавця. Але труднощі в цьому випадку полягають саме в поєднанні легкості та енергійності руху саксофонові мелодики, вільному та невимушеному переході з регістру в регістр, з довгих рівних до дрібних тривалостей, або синкопованих ритмів, у природньому фразуванні, у динаміці поєднання акцентованих звуків та плавних рухів мелодики.

Студентові разом з педагогом обов’язково слід проаналізувати всі В частини транскрипції. Адже розуміння специфіки мелодійних рішень, які використовує у своїй імпровізації Джуліан Кеннонболл Еддерлі, допоможе дослідити логіку ритмічних змін, будову фразування, а в результаті дасть можливість продумати та вибудувати гнучку динаміку сплесків та спадів гучності, що найбільш природно відповідатиме інтонаційності мелодики композиції.

¹ Audio: The Full Cannonball Adderley story playlist: <http://bit.ly/Cabu-CannonballAdderley>.

Audio: Cannonball Adderley «Bohemia After Dark». PlayVK. Music and Bands.

URL: <https://playvk.com/song/Cannonball+Adderley/Bohemia+After+Dark>

Cannonball Adderley (alto saxophone)

Nat Adderley (cornet)

Jerome Richardson (tenor saxophone, flute)

Donald Byrd (trumpet)

Horace Silver, Hank Jones (piano)

Paul Chambers, Wendell Marshall (bass)

Kenny Clarke (drums)

² Див., наприклад: Cannonball Adderley, Biography by Scott Yanow. / AllMusic, member of the Rhythm One group.

URL: <https://www.allmusic.com/artist/cannonball-adderley-mn0000548338>; Cannonball Adderley. American musician. Encyclopædia

Britannica. URL: <https://www.britannica.com/biography/Cannonball-Adderley>; Nat Adderley. American musician. Encyclopædia

Britannica. URL: <https://www.britannica.com/biography/Nat-Adderley#ref810084>.

³ Див., наприклад: Horace Silver. The Official Website of Horace Silver. URL: <http://horacesilver.com/home.php>; Horace Silver. American musician. Encyclopædia Britannica. URL: <https://www.britannica.com/biography/Horace-Silver>.

1. “Bohemia After Dark”¹

“Bohemia After Dark” – Julian Cannonball Adderley’s composition from the eponymous album by drummer Kenny Clarke. The album was released in June 1955 and is considered to be the highest achievement in Clarke’s musical career as a leader before his emigration to Europe.

It is believed that Adderley’s recording of this track opened a new phase in the growth of hard bop. The significant role was played by participation of brothers Julian and Nat Adderley², as well as the famous jazz pianist Horace Silver³, one of the founders of hard bop, gained popularity with the perfection of melodic improvisations, the skill of combining blues and funky sound (it is possible that the term “funk” comes from the name of Silver’s “Funky Hotel” theme (1952)).

“Bohemia After Dark” is one of Adderley’s most popular compositions. The standard form AA1BA2. The piece is based on a moderate tempo and a calm, lyrical mood.

When studying improvisation, special attention should be paid to the non-standard part B (Bridge), in which eight bars of saxophone improvisation are played on one chord.

The quiet tempo, playing mainly in the middle register (only occasionally moving to the high one), the small number of short durations – all that creates the illusion of excessive learning availability, the simplicity of material for the performer. But the difficulty in this case lies precisely in the combination of the lightness and vigor of the saxophone melody motion, the free and easy passage from the register to the register, from equal long to short note values, or syncopated rhythms, in natural phraseology, in the dynamics of a combination of accentuated sounds and smooth motions of melody.

The student, together with the teacher, must definitely analyze all the B parts of the transcription. And understanding the specificity of melody solutions, which Julian Cannonball Adderley uses in its improvisation, will help to investigate the logic of rhythmic changes, the structure of fragmentation, and as a result will allow you to think over and build a flexible dynamics of bursts and falls, which most naturally corresponds to the intonation of melody composition.

¹ Audio: The Full Cannonball Adderley story playlist: <http://bit.ly/Cabu-CannonballAdderley>.
Audio: Cannonball Adderley «Bohemia After Dark», PlayVK. Music and Bands.
URL: <https://playvk.com/song/Cannonball+Adderley/Bohemia+After+Dark>
Cannonball Adderley (alto saxophone)
Nat Adderley (cornet)
Jerome Richardson (tenor saxophone, flute)
Donald Byrd (trumpet)
Horace Silver, Hank Jones (piano)
Paul Chambers, Wendell Marshall (bass)
Kenny Clarke (drums)

² See, for example: Cannonball Adderley. Biography by Scott Yanow. / AllMusic, member of the Rhythm One group.
URL: <https://www.allmusic.com/artist/cannonball-adderley-mn0000548338>; Cannonball Adderley. American musician. Encyclopædia Britannica
URL: <https://www.britannica.com/biography/Cannonball-Adderley>; Nat Adderley. American musician. Encyclopædia Britannica.
URL: <https://www.britannica.com/biography/Nat-Adderley>.

³ See, for example: Horace Silver. The Official Website of Horace Silver. URL: <http://horacesilver.com/home.php>; Horace Silver. American musician. Encyclopædia Britannica. URL: <https://www.britannica.com/biography/Horace-Silver>.

1. БОHEMIA AFTER DARK

(Богемія після настання темряви)

(CANNONBALL ADDERLEY BOHEMIA AFTER DARK 1955. SAVOY 2D 70816)

О. Петтіфорд

транскрипція О. Рукомойнікова

IN E₅

♩ = 172

Musical staff 1: Treble clef, key signature of one sharp (F#), 4/4 time signature. The staff contains the first four measures of the melody. Measure 1 has a triplet of eighth notes. Measure 2 has a half note with a sharp sign. Measure 3 has a quarter note with a sharp sign. Measure 4 has a quarter note with a sharp sign. Chord symbols above the staff are: A-A1 (boxed), E_M7, F#_M7^b5, and B7.

Musical staff 2: Treble clef, key signature of one sharp (F#), 4/4 time signature. The staff contains the next four measures of the melody. Measure 1 has a quarter note with a sharp sign. Measure 2 has a quarter note with a sharp sign. Measure 3 has a quarter note with a sharp sign. Measure 4 has a quarter note with a sharp sign. Chord symbols above the staff are: E_M7, F#_M7^b5, B7, and E_M7.

Musical staff 3: Treble clef, key signature of one sharp (F#), 4/4 time signature. The staff contains the next four measures of the melody. Measure 1 has a quarter note with a sharp sign. Measure 2 has a quarter note with a sharp sign. Measure 3 has a quarter note with a sharp sign. Measure 4 has a quarter note with a sharp sign. Chord symbols above the staff are: F#_M7^b5, B7, E_M7, and a first/second ending bracket over the last two measures with F#_M7^b5, B7 and E_M7.

Musical staff 4: Treble clef, key signature of one sharp (F#), 4/4 time signature. The staff contains the next four measures of the melody. Measure 1 has a quarter note with a sharp sign. Measure 2 has a quarter note with a sharp sign. Measure 3 has a quarter note with a sharp sign. Measure 4 has a quarter note with a sharp sign. Chord symbols above the staff are: E_M7 and E_M7 (boxed).

Musical staff 5: Treble clef, key signature of one sharp (F#), 4/4 time signature. The staff contains the next four measures of the melody. Measure 1 has a quarter note with a sharp sign. Measure 2 has a quarter note with a sharp sign. Measure 3 has a quarter note with a sharp sign. Measure 4 has a quarter note with a sharp sign. Chord symbols above the staff are: E_M7 and E_M7.

Musical staff 6: Treble clef, key signature of one sharp (F#), 4/4 time signature. The staff contains the next four measures of the melody. Measure 1 has a quarter note with a sharp sign. Measure 2 has a quarter note with a sharp sign. Measure 3 has a quarter note with a sharp sign. Measure 4 has a quarter note with a sharp sign. Chord symbols above the staff are: A2 (boxed), E_M7, F#_M7^b5, B7, E_M7, F#_M7^b5, and B7.

Богемія після настання темряви

EM7 F#M7b5 B7 EM7 F#M7b5 B7

EM7 F#M7b5 B7 EM7 F#M7b5 B7

EM7 F#M7b5 B7 EM7 F#M7b5 B7

EM7 F#M7b5 B7 EM7 F#M7b5 B7

EM7 F#M7b5 B7 EM7 F#M7b5 B7

EM7 EM7

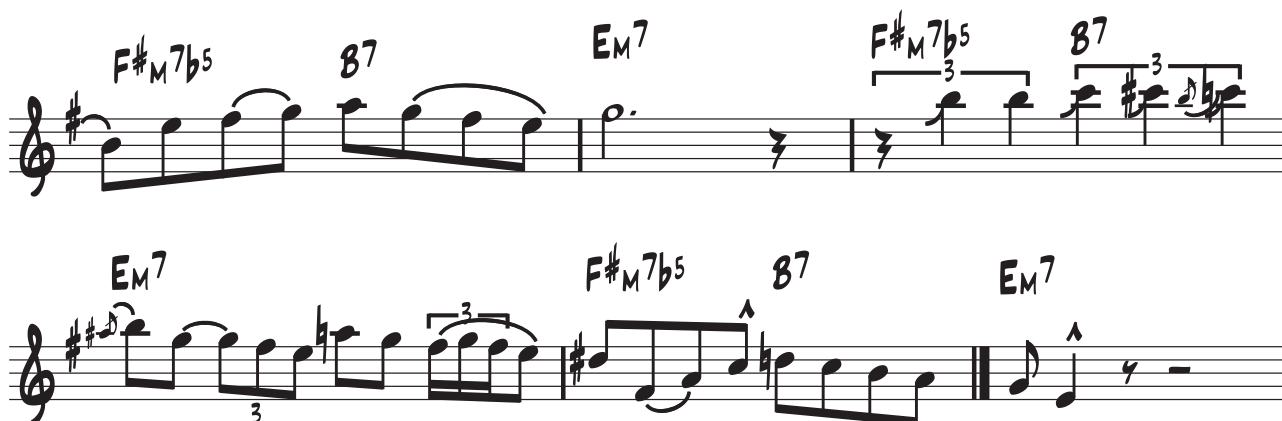
EM7 EM7

EM7 F#M7b5 B7 EM7 F#M7b5 B7

Богемія після настання темряви

This musical score is written for a single melodic line in treble clef, featuring a key signature of one sharp (F#) and a 4/4 time signature. The piece is characterized by a series of eighth and sixteenth notes, often grouped in pairs or triplets. The harmonic structure is supported by a sequence of chords: E_M7, F#_M7^b5, B⁷, and E_M7. The score consists of eight staves of music. The first seven staves primarily use the E_M7, F#_M7^b5, and B⁷ chords. The eighth staff introduces a new set of chords: B⁷, A⁷, A^b7, G⁷, F#⁷, and B⁷. The notation includes various rhythmic values, including eighth and sixteenth notes, and rests. Some notes are marked with accents (^) or breath marks (v). The piece concludes with a double bar line.

Богемія після настання темряви

2. «Занепале пір'я»¹

«Занепале пір'я» (“Fallen Feathers”) – композиція Еддерлі – невеликий, спокійний твір наспівного характеру. Має класичну форму AA1BA2. Особливістю соло є те, що імпровізація грається саксофоністом тільки на В частину. Під час розучування слід звернути особливу увагу на варіаційність викладу теми в повторюваних розділах та на невелику каденцію, що також виконується дуже вільно.

Специфічною рисою мелодики композиції є розвинена мелізматика – не лише елемент прикраси, а й частина мелодійного розвитку. Ритмічна примхливість мелодики є прикметою композиції – саме ця особливість стає музичною ідеєю імпровізації саксофоніста. Досить чітке та плавне фразування (висхідний рух компенсується симетричним спуском) надає мелодії деякої споглядальності, статичності, кружляння навколо умовного центру. Та в цьому сенсі найбільшою складністю стають саме найдрібніші нюанси саунду саксофона – віртуозність вимовлення інтонаційних структур мелодики на м'якій динаміці.

2. “Fallen Feathers”¹

“Fallen Feathers” written by Adderley – a small, quiet work of chilling character. It has a classical form AA1BA2. The peculiarity of the solo is that improvisation is played by the saxophonist only in part B. When studying, special attention should be paid to the variation of the theme in repetitive sections and in a small cadence, which is also performed very freely.

A specific feature of the melody of the composition is the developed melismatics – not only an element of decoration but also a part of the melodic development. The rhythmic whimsical of the melody is a sign of the composition – exactly the feature that becomes the musical idea of the improvisation of the saxophonist. Quite clear and smooth phrasing (the upward movement is compensated by a symmetrical descent) gives the melody some contemplation, statics, circling around the conditional center. And, in this sense, the tiniest nuances of the saxophone sound – the virtuosity of pronouncing the intonational structures of melodic in soft dynamics become the greatest complexity.

¹ Audio: Cannonball Adderley, Fallen Feathers.
URL: https://www.youtube.com/watch?v=8Ja_h8niN0E.

2. FALLEN FEATHERS

(Занепале пір'я)

(JULIAN "CANNONBALL" ADDERLEY 1955. EMARCY 36043)

IN E_s

К. Джонс

транскрипція О. Рукомойнікова

♩ = 112

Em7 Em/D C#M7b5 C7 B7b9

Em7 Em/D C#M7 F#7b9 Bm7b5 E7b9

Am7 D7 GMA7

C#M7b5 F#7b9 F#M7b5 B7

Em7 Em/D C#M7b5 C7 B7b9

Em7 Em/D C#M7 F#7b9 Bm7b5 E7b9

Занепале пір'я

Am7 **F#M7b5** **B7b9** **EM7** **EM7/D#** **EM7/D** **EM7/C#**

Gm7 **C7** **F#M7** **B7** **EM7** **∴**

Bbm7 **Eb7b9** **AbMAJ7** **F7**

Bbm7 **Eb7b9** **AbMAJ7** **∴** **Am7**

D7 **GMAJ7** **∴** **C#M7b5**

F#7b9 **F#M7b5** **B7b9**

EM7 **EM/D** **C#M7b5** **C7** **B7b9**

EM7 **EM/D** **C#M7** **F#7b9** **Bm7b5** **E7b9**

Занепале пір'я

Am⁷ F#_M7^{b5} B⁷b⁹ E_M7 E_M7/D# E_M7/D E_M7/C#

G_M7 C7 F#_M7 B7 E_M7

B_bM7 E_b7 A_bMA₇

C_M7 F7 B_bM7

E_b7 A_bMA₇

A_M7 D7

G_{MA}7

C#_M7^{b5} F#7^{b9} F#_M7^{b5}

Занепале пір'я

B7b9 EM7 EM/D

C#m7b5 C7 B7b9

EM7 EM/D C#m7 F#7b9

Bm7b5 E7b9 Am7 Am7/G# F#m7b5 B7b9

EM7 EM7/D# EM7/D EM7/C# C7 RUBATO

F#m7b5 CADENZA B7b9

EM9

3. «Плаття у горошок і місячне сяйво»¹

«Плаття у горошок і місячне сяйво» (“Polka Dots and Moonbeams”) – популярна пісня, музика Джиммі Ван Хюсена, текст Джонні Берка (1940 р.). Запис 1939 року “All or Nothing at All” вважається першим хітом Френка Сінатри – його виступ був записаний з оркестром Томмі Дорсі – але насправді пісня не з’явилась у чартах доти, поки згодом її не випустили у 1943 році². Це один з найпопулярніших джазових стандартів.

П’єса Еддерлі – з унікального концерту 1955 р., в якому, окрім стандартної акомпануючої ритм-групи, бере участь група струнних інструментів. Саме такий склад виконавців створює той особливий настрій п’єси, що задається ліричною тематикою образності «місячного сяйва» як втілення загадкових, потаємних особистісних мрій та образу жіночності.

Це традиційна наспівна джазова балада з яскраво вираженим варіаційно-імпровізаційним викладом теми. Тематизм такого типу завжди вимагає від виконавця навичок, насамперед, делікатного та водночас інтонаційно вивіреного озвучування кожної ноти в поєднанні з грамотним розподілом дихання. Студентові необхідно особливо уважно вирівнювати інтонацію та слідкувати за тим, щоб вона без коливань залишалася стійкою.

Імпровізація Еддерлі вибудована за принципом чергування збільшення-зменшення ритмічної частоти мелодики. Саме це створює той особливий ефект гнучкості, пластичності, емоційності соло – характеру, який відповідає назві твору. Досить високий рівень технічної віртуозності пов’язаний саме з цим поєднанням швидких та водночас плавних ритмічних переходів, з відсутністю звукового натиску, відкритої енергії, акцентування, та зі специфічним завданням дотримання одного настрою за умови постійної зміни типів та напрямів руху.

3. “Polka Dots and Moonbeams”¹

“Polka Dots and Moonbeams” – a popular song written by Jimmy Van Heusen, lyrics by Johnny Burke (1940). The 1939 recording of “All or Nothing at All” is sometimes credited as Frank Sinatra’s first hit – he performed it with Tommy Dorsey and His Orchestra – but in actuality, it didn’t make the charts until its re-release four years later in 1943³. This is one of the most popular jazz standards.

This Adderley’s recording is from the unique concert of 1955, in which, besides the standard accompanying rhythm group, a group of string instruments is involved. That cast creates the special mood of the play, which is given by the lyrical themes of imagery of the “moonlight” as the embodiment of mysterious, secret personal dreams and the image of femininity.

This is a traditional jazz ballad, with a pronounced variation and improvisation of the theme. Thematism of this type always requires the performer of skills, first of all, delicate and at the same time intonationally verified sounding of each note, in conjunction with the competent distribution of breathing. The student should carefully balance the intonation and ensure that it remains stable without fluctuations.

Adderley’s improvisation is based on the principle of magnification alternating – reducing the rhythmic frequency of melodic. That is what creates the special effect of flexibility, plasticity, and emotionality of the solo – a character that corresponds to the name of the work. The rather high level of technical virtuosity is connected precisely with this combination of fast and, at the same time, smooth rhythmic transitions, without sound pressure, open energy, accentuation, and with the specific task of maintaining one mood with a constant change of types and directions of movement.

¹ Audio: Cannonball Adderley. Polka dots and Moonbeams. Music Dom.
URL: <https://music-dom.com/song/Cannonball+Adderley+-+Polka+Dots+And+Moonbeams>.

² Див.: «Polka dots and Moonbeams». JazzStandards.com.
URL: <http://www.jazzstandards.com/compositions-0/polkadotsandmoonbeams.htm>.

³ See: «Polka dots and Moonbeams». JazzStandards.com.
URL: <http://www.jazzstandards.com/compositions-0/polkadotsandmoonbeams.htm>.

3. POLKADOTS AND MOONBEAMS

(Плаття у горошок і місячне сяйво)

(CANNONBALL ADDERLEY AND STRINGS 1955. EMARCY 36063)

IN E₅

Дж. Ван Хейзен

транскрипція О. Рукомойнікова

♩ = 74

The musical score is written in 4/4 time with a tempo of 74 beats per minute. It consists of seven staves of music. The key signature is one sharp (F#), and the mode is E5. The score includes various guitar chords and triplet markings. The chords are: CMAJ7, AM7, DM7, G7, CMAJ7, AM7, D7, E7#5#9, AM7, FM7, CMAJ7, EM7, EbM7, DM7, G7, CMAJ7, CMAJ7, AM7, DM7, E7#5#9, AM7, FM7, CMAJ7, EM7, EbM7, DM7, G7, CMAJ7, F#M7b5, B7b9. The score also features several triplet markings (3) and accents (^).

Плаття у горошок і місячне сяйво

First staff of music in treble clef, key signature of three sharps (F#, C#, G#). Chords: E_MA₇⁷, F_oIM, F#_M⁷ (with a triplet), B⁷ (with a triplet). The staff contains eighth and quarter notes with various articulations.

Second staff of music in treble clef, key signature of three sharps. Chords: E_MA₇⁷, C#_M⁷. The staff contains eighth and quarter notes with various articulations.

Third staff of music in treble clef, key signature of three sharps. Chords: F#_M⁷, B⁷. The staff contains eighth and quarter notes with various articulations.

Fourth staff of music in treble clef, key signature of three sharps. Chords: E_MA₇⁷, F_oIM. The staff contains eighth and quarter notes with various articulations.

Fifth staff of music in treble clef, key signature of three sharps. Chords: F#_M⁷, B⁷. The staff contains eighth and quarter notes with various articulations.

Sixth staff of music in treble clef, key signature of three sharps. Chords: C#_M⁷, A⁷b⁹. The staff contains eighth and quarter notes with various articulations.

Seventh staff of music in treble clef, key signature of three sharps. Chords: D_M⁷, G⁷#⁵#⁹. The staff contains eighth and quarter notes with various articulations.

Eighth staff of music in treble clef, key signature of three sharps. Chords: C_MA₇⁷, A_M⁷, D_M⁷, G⁷. The staff contains eighth and quarter notes with various articulations.

Плаття у горошок і місячне сяйво

$CMAJ^7$ AM^7 D^7 $E^7\#5\#9$

AM^7 FM^7 $CMAJ^7$ EM^7 Ebm^7

DM^7 G^7 $CMAJ^7$

$EMAJ^7$ EM^7 A^7b9

DM^7 G^7 Ab^7

$DbMAJ^7$ Bbm^7 Ebm^7 Ab^7

$DbMAJ^7$ Bbm^7

Плаття у горошок і місячне сяйво

Chords: EbM7, F7ALT, Bbm7, Gbm7, DbMA7, FM7, E7, EbM7, Ab7b9, DbMA7, Bbm7, EbM7, Ab7, DbMA7.

4. «Рожева кімната»¹

«Рожева кімната» (“Rose Room”) – джазовий стандарт 1917 р., музика А. Хікмана, слова Г. Вілльямса. Пісня отримала велику популярність в епоху свінгу. Її назва пов’язана з життєвими подіями композитора: Хікман «представив свою композицію в інструментальній версії в 1917 році, виступаючи в кімнаті Rose в готелі St. Francis в Сан-Франциско», – пишеться у відповідній статті Інтернет-видання Jazz Standards.com². Дюк Елінгтон привніс новий сплеск популярності пісні в 1932 р., пізніше він також застосував гармонію пісні для своєї композиції 1940 року “In Mellotone”³.

Щодо оригіналу пісні, то на сайті наводяться наступні дані: «У 1919 році компанія Columbia Records привезла групу до Нью-Йорка для запису, і у вересні цього року в марафонській сесії вони зробили «Рожеву кімнату». Наступного року їх запис був бестселером для «Columbia Records»⁴. «Композитор Алек Уайлдер у своїй книзі «Американська популярна пісня: великі новатори» (1900-1950), називає її «гарною, вільною, природною піснею, безумовно попереду свого часу»⁵.

Ця композиція Еддерлі – яскравий приклад прояву віртуозного джазового техніцизму виконавців – не лише соліста, а й піаніста. Розгорнуті пасажи, що швидко змінюють напрям руху, та типи ритмічного групування, енергійне звуковидобування з великою кількістю акцентованих звуків, переважно синкопованих, складають масив труднощів для виконавця. Саксофоністу під час вивчення слід звернути особливу увагу на досить нерівномірну побудову фраз; матеріал вимагає від виконавця володіння навичками артикуляції, що автоматично адресує п’єсу переважно студентам старших курсів ступенів «бакалавр» та «магістр». Саксофоністу слід домагатися чіткості та легкості у виконанні фраз із дрібними тривалостями. Енергійний характер композиції, розгортання матеріалу за принципом *molto*, динамізм руху, створений мелодійними хвилями – усе це долучає композицію до групи технічно віртуозних та складних у розучуванні п’єс.

¹ Audio: «Rose Room». Cannonball Adderley.
URL: <https://www.youtube.com/watch?v=W84287bbo3I>.

² Див.: «Rose Room». Jazz Standards.com. URL: <http://www.jazzstandards.com/compositions-1/roseroom.htm>.

³ Там само.

⁴ Там само.

⁵ Там само.

4. “Rose Room”¹

“Rose Room” – jazz standard written by Art Hickman in 1917 lyrics by Harry Williams. The song has gained great popularity in the era of swing. Its name is associated with the life events of the composer: Hickman “introduced his composition in an instrumental version in 1917 while performing in the Rose Room at the St. Francis Hotel in San Francisco²”. Duke Ellington brought a new surge in the popularity of the song in 1932. Later he also used the harmony of the song for his 1940 composition “In a Mellotone”³.

As for song original, portal JazzStandards.com says that In 1919 Columbia Records brought the band to New York to record, and they waxed “Rose Room” in a marathon session that September. The next year their recording was a bestseller for Columbia Records⁴. Composer Alec Wilder, in his book *American Popular Song: The Great Innovators, 1900-1950*, calls it “a good, loose, natural song, definitely ahead of its time”⁵.

This Adderley’s composition is a vivid example of virtuoso jazz technics of performers – not only a soloist but also a pianist. Open passages that quickly change the direction of movement and types of rhythmic grouping, energetic sound production with a lot of accented sounds, mostly syncopated, constitute an array of difficulties for the performer. When studying, saxophonist should pay special attention to the rather uneven construction of phrases. The material requires the performer to possess articulation skills, which automatically addresses the play mainly to senior students of the bachelor’s and master’s levels. Saxophonist should seek clarity and ease in phrases with short note values. The energetic nature of the composition, the deployment of the material on the basis of motto principle, the dynamism of motion, created by melodic waves – all this adds the composition to a group of technically virtuosic and difficult to learn pieces.

¹ Audio: «Rose Room». Cannonball Adderley.
URL: <https://www.youtube.com/watch?v=W84287bbo3I>.

² See: “Rose Room”. Jazz Standards.com.
URL: <http://www.jazzstandards.com/compositions-1/roseroom.htm>.

³ Same origin.

⁴ Same origin.

⁵ Same origin.

4. ROSE ROOM

(Рожева кімната)

(JULIAN "CANNONBALL" ADDERLEY 1955. EMARCY 36043)

IN E_b

Г. Вілльямс

транскрипція О. Рукомойнікова

♩ = 140

INTRO

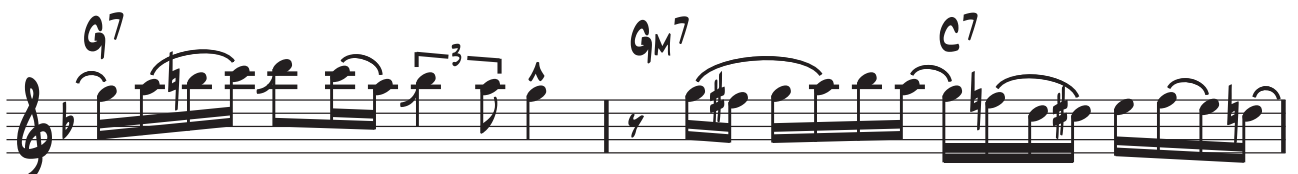
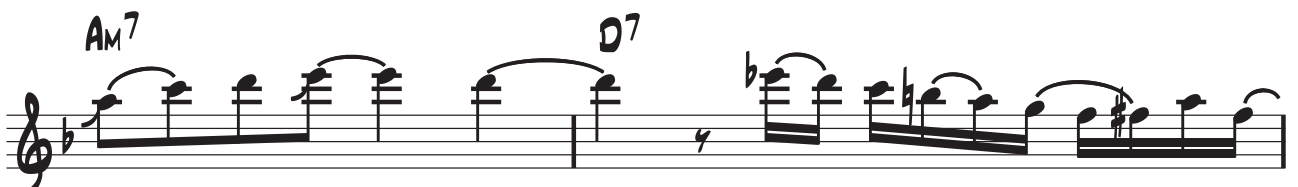
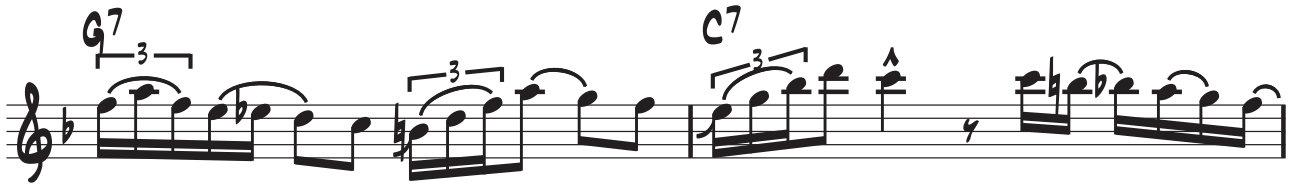
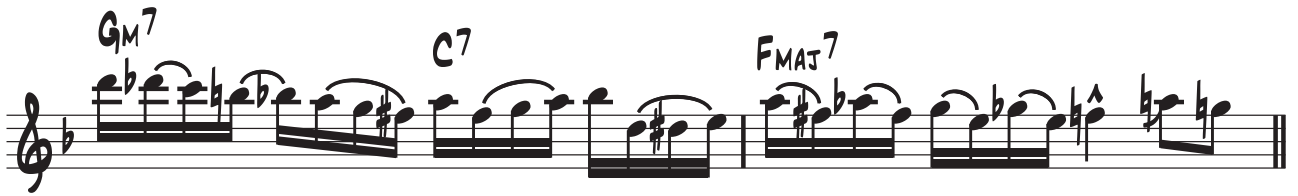
Chords: G⁷, F⁷#⁹, C⁷, B^b⁷, A^b⁷, G^b⁷, C⁷, F, G⁷, C⁷, F^{dim}, F^{MAJ}⁷, C^M⁷, F⁷, B^b^{dim}, B^b^{MAJ}⁷, B^b^M⁷, E^b⁷, A^M⁷, D⁷, G⁷, G^M⁷, C⁷, B^b^M⁷, E^b⁷, A^M⁷, D⁷

Рожева кімната

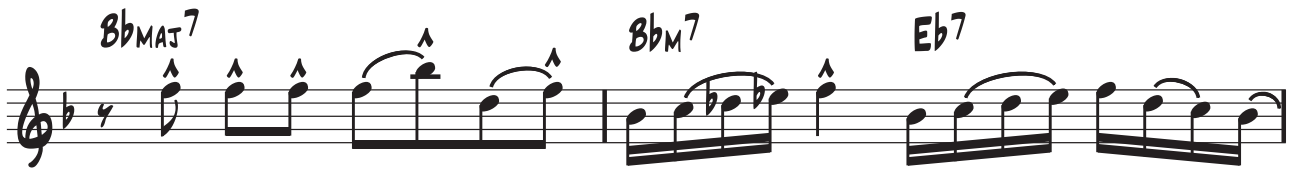
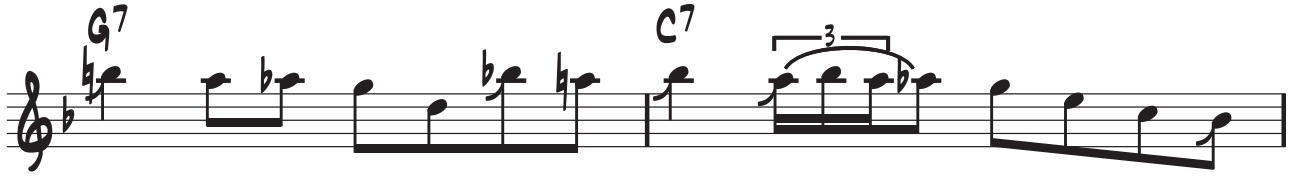
The musical score is written in G minor (one flat) and consists of eight staves of music. The chords and melodic features are as follows:

- Staff 1:** Chords: G7, Gm7, C7, Fmaj7, Ab7, Gb7, G7. Features: Accents on notes, slurs.
- Staff 2:** Chords: G7, C7. Features: Accents on notes, slurs.
- Staff 3:** Chords: Fdim, Fmaj7. Features: Accents on notes, slurs.
- Staff 4:** Chords: Cm7, F7. Features: Triplet markings (3), accents on notes, slurs.
- Staff 5:** Chords: Bbmaj7, Bbmaj7. Features: Triplet markings (3), slurs.
- Staff 6:** Chords: Bbm7, Eb7. Features: Triplet markings (3), accents on notes, slurs.
- Staff 7:** Chords: Am7, D7. Features: Triplet markings (3), accents on notes, slurs.
- Staff 8:** Chord: G7. Features: Triplet markings (3), accents on notes, slurs.

Рожева кімната

Рожева кімната

Рожева кімната

Fmaj7

Cm7

Bbmaj7 **Bbm7** **Eb7**

Am7 **D7**

G7

Ab7 **Gb7** **C7** **F** **Ab7** **G#0/C** **F**

5. «Закохатися в любов»¹

Композиція «Закохатися в любов» (“Falling In Love With Love”) – це знов одна з ліричних п’єс Еддерлі. «Закохатися в любов» – популярний джазовий стандарт, пісня з мюзиклу Річарда Роджерса і Лоренца Харта «Хлопці із Сіракуз», прем’єра якого відбулась у 1938 році.

«Лірика хору настільки доросла, зроблена з таких чудових образів, що складаються з таких «співаючих» слів, що вони впливають, на мою думку, на мелодію», – сказав про пісню американський композитор Алек Уайлдер².

У книзі “Can’t Help Singin” Джеральд Маст пише: «У своїх кращих піснях кислотна лірика Харта пронизує солодкі звуки Роджерса, немов ніж. У «Закохатися в любов», одному з найліричніших вальсів будь-коли написаних американцем, співачка гірко докоряє собі за дитячу дурість вірити будь-кому». Алек Уайлдер у книзі «Американська народна пісня: великі новатори», 1900-1950 рр., пише: «Оскільки лірика вірша пов’язана із ткацтвом, це може пояснити значну монотонність мелодії та перерву на фортепіано, яка відбувається тричі (мотив колеса, що повертається)». А в книзі «Енциклопедія пісень Американського музичного театру» Томас С. Хицак відмічає: «Роджерсу вдалося створити методично повторюваний узор у музиці, який передбачає монотонність труда»³.

Споглядальна, трохи ностальгійна лірика композиції Еддерлі «Закохатися в любов» цілком витримана в єдиному характері. Насиченість пасажів саксофонові партії звуковим потіком дрібних тривалостей не повинна обтяжувати фактуру; пластичність мелодійної лінії саксофону створюється переважно за допомогою гнучкого фразування та артикуляції. Саксофоністу потрібно слідкувати за м’якою атакою звуку задля збереження легкості пасажів, насиченості довгих витриманих нот, інтонаційної природності мелізматика – з цим пов’язаний основний масив виконавської складності.

5. “Falling In Love With Love”¹

The composition “Falling In Love With Love” is again one of the lyrical plays of Adderley. “Falling In Love With Love” is a popular jazz standard, a song from the Richard Rodgers and Lorentz Hart musical “The Boys from Syracuse”, premiered in 1938.

The American composer Alec Wilder² said the following about this song: “The lyric of the chorus is so adult, made of such wonderful images, comprised of such “singing” words that they influence my opinion of the melody”.

In his book “Can’t Help Singin” Gerald Mast says, “In their best songs, Hart’s acid lyrics cut through Rodgers’ sweet sounds like a knife. In “Falling in Love with Love”, one of the most lyrical waltzes ever written by an American, the singer bitterly chides herself for the childish foolishness of believing in anyone”. Alec Wilder in his book “American Popular Song: The Great Innovators, 1900-1950” says, “Since the lyric of the verse has to do with weaving, it may account for the considerable monotony of the melody and for the piano interlude which occurs three times (a spinning-wheel motif)”. In his book The American Musical Theatre Song Encyclopedia Thomas S. Hischak explains, “Rodgers manages to work a methodically repeating pattern into music that suggests the monotony of toiling”³.

Contemplative, slightly nostalgic lyrics of Adderley’s composition “Falling In Love With Love” is completely sustained in a single character. The saturation of saxophone party passages and the sound stream of short durations should not burden the texture. The ductility of the saxophone melodic line is created, mainly, through flexible fragmentation and articulation. Saxophonist needs to follow a soft sound attack to preserve the ease of passages, the saturation of long sustained notes, and the intonational nature of melismatics – the main array of performing complexities depends on that.

¹ Audio: The Jazz Effect. Cannonball Adderley. Google Payments. URL: https://play.google.com/store/music/album/%D0%9A%D1%8D%D0%BD%D0%BD%D0%BE%D0%BD%D0%B1%D0%BE%D0%BB%D0%BB_%D0%AD%D0%B4%D0%B4%D0%B5%D1%80%D0%BB%D0%B8_The_Jazz_Effect_Cannonball_Adde?id=Buicgsodg235m3qursmksy-f2jaq&hl=ru.

² Див. / see: «Falling in Love with Love». Jazz Standards.com URL: <http://www.jazzstandards.com/compositions-2/fallinginlovewithlove.htm>.

³ Там само / see origin.

5. FALLING IN LOVE WITH LOVE

(Закохатися в любов)

(CANNONBALL ADDERLEY AND STRINGS 1955. EMARCY 36063)

IN E_s

К. Джонс

транскрипція О. Рукомойнікова

♩ = 112

Chords: Gmaj7, C7, Am7, D7b9, Gmaj7, Gmaj7, Eb9, Am7, D7, Am7, D7, Am7, D7, Gmaj7, Gmaj7, Am7, Bm7, D7

Закохатися в любов

F#m7b5

B7b9

Em7 A7

D7

D7#9

Gmaj7 Gmaj7 E7

Am7 D7

Закохатися в любов

Am⁷ D⁷

GMA7⁷ GMA7⁷

GMA7⁷ GMA7⁷

F#M7b5 B7b9 E7

Am⁷ E7 Am⁷ F7

GMA7⁷

D7 Am⁷ D7

Закохатися в любов

Am7 Am7 D7

Am7 D7 G7 D7

GΔ

F#M7b5 B7b9 E7#11

Am7 E7

Am7 D7

Cm7 G7b9

Закохатися в любов

Musical notation for the first line of the piece "Закохатися в любов". It features a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 4/4 time signature. The melody consists of eighth and quarter notes with various accidentals. Chords Cm7 and F7 are indicated above the staff. Trills are marked with a "3" and a bracket.

Musical notation for the second line of the piece. It continues the melody with eighth and quarter notes. Chords Am7, E7b9, Am7, and D7 are indicated above the staff. Trills are marked with a "3" and a bracket.

Musical notation for the third line of the piece. It concludes the melody with eighth and quarter notes. Chords GΔ are indicated above the staff. Trills are marked with a "3" and a bracket.

6. «Самозаймання»¹

Три наступні композиції: «Самозаймання» (“Spontaneous Combustion”), «Це тут» (“This Here”), «З висоти польоту» (“Hi-Fly”) – п’єси з альбому “Spontaneous Combustion”. Автор композиції “Spontaneous Combustion” – Джуліан Кеннонболл Еддерлі. Протягом місяця після запису альбому “Bohemia After Dark” у червні 1955 р. Еддерлі написав ще декілька творів, у тому числі – “Spontaneous Combustion”. Пізніше до “Bohemia After Dark” додали також ці композиції, і новий альбом отримав назву “Spontaneous Combustion”. А вже в 1959 р. запис концерту квінтету Еддерлі в Сан-Франциско було видано під назвою “The Cannonball Adderley Quintet In San Francisco”² – в основі наданої транскрипції саме це соло музиканта. Ця блюзова композиція – яскравий приклад витонченого музикування: поєднання віртуозності, майстерності володіння нюансами саунду саксофона, виконавської енергії та своєрідної статичності характеру матеріалу Еддерлі – дає уявлення про характерний стиль музичного мислення саксофоніста. Емоційні динамічні сплески та спади, чергування збільшення та зменшення тривалостей, чітке артикулювання – набір прийомів, притаманний стилю музиканта. Під час виконання треба приділити увагу саме цьому постійному коливанию між сплесками та спадами, що формує особливий настрій композиції. Атака звука повинна бути енергійною, а туше – гнучким, водночас початок та завершення фраз треба створити чіткими.

6. “Spontaneous Combustion”¹

Three following compositions: “Spontaneous Combustion”, “This Here”, “Hi-Fly” are the pieces from the album “Spontaneous Combustion”. “Spontaneous Combustion” is authored by Julian Cannonball Adderley. During the month after the recording of “Bohemia After Dark” album in June 1955, Adderley wrote several more songs, including “Spontaneous Combustion”. Later these songs were added to “Bohemia After Dark”, and the new album was named “Spontaneous Combustion”. In 1959 recording of Adderley’s quintet live performance in San Francisco was issued under the name “The Cannonball Adderley Quintet In San Francisco”² – the proposed transcription is based on that solo. This blues composition is a striking example of sophisticated music: the combination of virtuosity, the skill of possessing nuances of saxophone sound, performance energy and the peculiar static nature of the Adderley’s material gives us an idea of a specific style of saxophonist’s musical thinking. Emotional dynamic bursts and recessions, alternation of increase and decrease of note durations, clear articulation create a set of techniques, inherent to the musician’s style. During performing, it is necessary to pay attention to this constant fluctuation between surges and recessions, which makes a special mood of the composition. Sound attack should be energetic, and a touch – flexible, thus the beginning and completion of phrases should be made clear.

¹ Audio: Cannonball Adderley. Spontaneous combustion (year 1959).
URL: <https://www.youtube.com/watch?v=rRHtC7PDpAU>.

² Audio: The Cannonball Adderley Quintet In San Francisco (1959) (Full Album).
URL: <https://www.youtube.com/watch?v=ymnXaR6h9p0>.

6. SPONTANEOUS COMBUSTION

(Самозаймання)

IN E_s

(CANNONBALL ADDERLEY QUINTET IN SAN FRANCISCO 1959.)

BLUES

К. Еддерлі

транскрипція О. Рукомойнікова

♩ = 176

Самозаймання

3

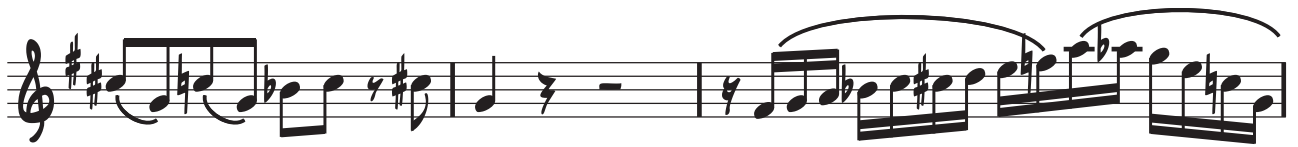
4

Самозаймання

The musical score is written in treble clef with a key signature of one sharp (F#). It consists of eight staves of music. The first staff begins with a treble clef and a sharp sign. The second staff contains two triplet markings (the number 3) under groups of three notes. The third staff starts with a circled number 5 above the first measure. The fourth staff features a triplet marking (the number 3) under a group of three notes. The fifth staff contains a triplet marking (the number 3) under a group of three notes. The sixth staff begins with a circled number 6 above the first measure. The seventh and eighth staves continue the melodic line with various note values and slurs.

Самозаймання

Самозаймання

9

10

Самозаймання

7. «Це тут»¹

Композиція «Це тут» (“This Here”) також відноситься до вищезгаданого альбому “The Cannonball Adderley Quintet In San Francisco”, який вважається одним з кращих концертних записів групи, а склад музикантів увійшов в історію джазу як приклад поєднання блискучої віртуозності solo кожного музиканта, їх фантазійності, винахідливості та неперевершеного спільного саунду².

Класичний фанк-джазовий вальс “This Here” піаніста колективу Роберта (Боббі) Тіммонса відкриває концертний запис.

Імпровізація Еддерлі представляє один з улюблених типів мислення саксофоніста, за яким домінують довгі фрази з коливанням побудов із груп синкопованих тривалостей та епізодів віртуозних пасажів більш дрібних нот. Сплески ритмічного нагнітання змінюються досить плавним рухом.

Імпровізаційний матеріал, який охоплює широкий діапазон, вибудований у характерній манері Еддерлі: під час розучування робота виконавця з текстом полягає в особливій увазі до артикуляції. Треба добиватися чіткості інтонування, виразності та ясності кожного звуку. Складнощі можуть виникнути в техніці створення гнучких та природних хвиль, в яких відбувається постійна зміна ритміки, напряму руху та акцентування тієї чи іншої долі такту.

7. “This Here”¹

“This Here” is also belongs to the above-mentioned “The Cannonball Adderley Quintet In San Francisco” album, which is considered to be one of the best concert records of the band, and the cast of musicians entered into the history of jazz as an example of the combination of the brilliant virtuosity of each musician’s solo, their fantasy, ingenuity and an unsurpassed common sound³.

The concert recording is opening with a classic “This Here” funky jazz waltz written by the pianist Robert (Bobby) Timmons.

Adderley’s improvisation represents one of the favorite types of saxophonist thinking, which is dominated by long phrases with the fluctuations of constructions from groups of syncopated durations – and episodes of virtuoso passages of shorter notes. Splints of rhythmic injection are replaced by a fairly smooth movement.

The improvisational material, covering a wide range, built in the typical Edderli style. When studying, the work of the performer with the note text lies in the special attention to articulation. He/she must seek clarity of intonation, expressiveness, and clarity of each sound. Difficulties may arise in the technique of creating flexible and natural waves, while a rhythm is constantly changing, the direction of movement and the accentuation on one or another beat of bar.

¹ Audio: This Here. Cannonball Adderley Quintet, 1958/1959
URL: <https://vinylootka.ru/cannonball-adderley/san-francisco>

² Див., наприклад: Chell Samuel. Cannonball Adderley: The Cannonball Adderley Quintet In San Francisco. 29 июня 2007 г. All about Jazz. URL: <https://www.allaboutjazz.com/the-cannonball-adderley-quintet-in-san-francisco-julian-cannonball-adderley-riverside-review-by-samuel-chell.php>

³ See, for example: Chell Samuel. Cannonball Adderley: The Cannonball Adderley Quintet In San Francisco. June 29, 2007. AllAboutJazz.com
URL: <https://www.allaboutjazz.com/the-cannonball-adderley-quintet-in-san-francisco-julian-cannonball-adderley-riverside-review-by-samuel-chell.php>

7. THIS HERE

(Це тут)

(CANNONBALL ADDERLEY QUINTET IN SAN FRANCISCO 1959)

IN E^S

Б. ТІММОНС

транскрипція О. Рукомойнікова

♩ = 176

D7

G7

D7

G7 F#7

F7 E7

Це тут

The musical score is written in treble clef with a key signature of two sharps (D major). It consists of ten staves of music. The first staff begins with an F7 chord and contains a melodic line with slurs and a flat. The second staff features a D7 chord and includes a triplet of eighth notes. The third staff also starts with a D7 chord and contains a triplet of eighth notes. The fourth staff continues the melodic development with various slurs and accidentals. The fifth staff begins with a G7 chord and features a melodic line with slurs. The sixth staff starts with a D7 chord and includes a triplet of eighth notes. The seventh staff begins with a G7 chord and features a melodic line with slurs. The eighth staff starts with an F#7 chord and includes a melodic line with slurs. The ninth staff begins with an F7 chord and features a melodic line with slurs. The tenth staff concludes the piece with a final chord and a double bar line.

Це тут

Musical staff 1: Treble clef, key signature of two sharps (F# and C#). Chords: F7, E7, A7. A triplet of eighth notes is marked with a '3' below it.

Musical staff 2: Treble clef, key signature of two sharps. Chord: D7. A triplet of eighth notes is marked with a '3' below it.

Musical staff 3: Treble clef, key signature of two sharps. Chord: D7. Features a slur over a group of notes.

Musical staff 4: Treble clef, key signature of two sharps. Features a slur over a group of notes.

Musical staff 5: Treble clef, key signature of two sharps. Chord: G7. A triplet of eighth notes is marked with a '3' below it.

Musical staff 6: Treble clef, key signature of two sharps. Chord: D7. Two triplet markings are present, one above and one below the notes.

Musical staff 7: Treble clef, key signature of two sharps. Chords: G7, F#7. A triplet of eighth notes is marked with a '3' below it.

Musical staff 8: Treble clef, key signature of two sharps. Chord: F7. A triplet of eighth notes is marked with a '3' above it.

Це тут

The musical score is written in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a time signature of 4/4. The melody is composed of eighth and sixteenth notes, often beamed together. Chords are indicated by letters above the staff: E7, F7, A7, D7, and G7. There are several triplet markings (indicated by a '3' over a group of notes) and accents (^) over specific notes. The piece concludes with a double bar line.

Це тут

Musical staff 1: Treble clef, key signature of two sharps (F# and C#). The staff contains a sequence of notes with slurs and accents. Chord symbols F7, E7, and A7 are placed above the staff. A triplet of eighth notes is marked with a '3' below it.

Musical staff 2: Treble clef, key signature of two sharps. The staff contains notes with slurs and accents. A chord symbol D7 is placed above the staff. A triplet of eighth notes is marked with a '3' below it.

Musical staff 3: Treble clef, key signature of two sharps. The staff contains notes with slurs and accents. A chord symbol D7 is placed above the staff. A triplet of eighth notes is marked with a '3' below it.

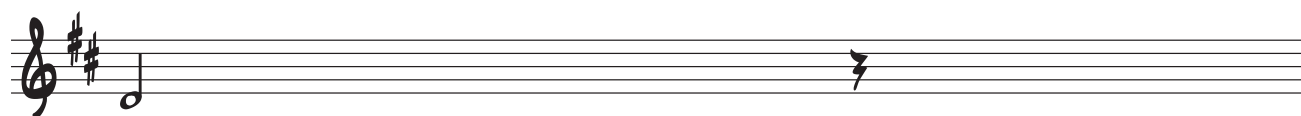
Musical staff 4: Treble clef, key signature of two sharps. The staff contains notes with slurs and accents. A triplet of eighth notes is marked with a '3' below it.

Musical staff 5: Treble clef, key signature of two sharps. The staff contains notes with slurs and accents. Chord symbols G7 and D7 are placed above the staff.

Musical staff 6: Treble clef, key signature of two sharps. The staff contains notes with slurs and accents. A chord symbol G7 is placed above the staff.

Musical staff 7: Treble clef, key signature of two sharps. The staff contains notes with slurs and accents. A chord symbol F#7 is placed above the staff. A triplet of eighth notes is marked with a '3' below it.

Це тут

8. «3 висоти польоту»

Автор пісні – Ренді Вестон. «3 висоти польоту» (“Hi-Fly”) – віртуозна кульмінація цього концертного запису, демонстрація виконавського техніцизму. Саме цей запис зробив п’єсу “Hi-Fly” Ренді Вестона джазовим стандартом.

Це одне з найскладніших серед представлених у посібнику соло Еддерлі. Енергійний динамічний рух саксофенової партії вимагає від виконавця володіння високим регістром, технікою швидких регістрових переходів, ритмічної чіткості, майстерності інтонування.

8. “Hi-Fly”

“Hi-Fly” written by Randy Weston is a virtuoso culmination of this live record, a demonstration of the technique of performers. It was the recording that made Randy Weston’s “Hi-Fly” a jazz standard.

That is one of the most complex, among the presented in the manual, Adderley’s solo. The energetic dynamic movement of the saxophone part requires high register possession from the performer, a technique of rapid register transitions, rhythmic clarity, and perfect intonation skills.

8. HI-FLY (3 ВИСОТИ ПОЛЬОТУ)

(CANNONBALL ADDERLEY QUINTET IN SAN FRANCISCO 1959)

IN E_s

Р. Вестон
транскрипція О. Рукомойнікова

♩ = 128

The musical score is written in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a common time signature (C). The tempo is marked as ♩ = 128. The score consists of seven staves of music. The first staff begins with a whole rest followed by a quarter rest, then a quarter note G4 with an accent (^). The second staff contains four measures with chords B_M⁷, E⁷, A_MA₇⁷, and D⁷. The third staff contains four measures with chords C_#M⁷, F_#M⁷, A_M⁷, and D⁷. The fourth staff contains four measures with chords G^Δ, A_b¹³, B_M⁷, and B_M⁷. The fifth staff contains four measures with chords E⁷, A_MA₇⁷, D⁷, C_#M⁷, and F_#M⁷. The sixth staff contains four measures with chords A_M⁷ and D⁷. The seventh staff contains four measures with chords B_M⁷_b⁵ and E₇^b₉. The score includes various rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes, and several triplet markings (3).

З висоти польоту

The musical score consists of ten staves of music in treble clef. The key signature is one sharp (F#). The chords and musical features are as follows:

- Staff 1: Chords A_m7b5 , $D7$, B_m7 . Features a triplet of eighth notes.
- Staff 2: Chords $E7b9$, A_m7b5 . Features a triplet of eighth notes.
- Staff 3: Chord $D7$.
- Staff 4: Chords $C\#_m7$, $F\#7$.
- Staff 5: Chords C_m7 , $F7$, B_m7 . Features a triplet of eighth notes.
- Staff 6: Chords $E7$, $A_mA\#7$, $D7$, $C\#_m7$, $F\#_m7$. Features a triplet of eighth notes.
- Staff 7: Chord A_m7 .
- Staff 8: Chords $D7$, $G\Delta$, A_b^{13} . Ends with a double bar line.

З висоти польоту

The musical score consists of eight staves of music in the key of D major. The chords and melodic lines are as follows:

- Staff 1: Chords B_M^7 , E^7 , $A_M A^7$, D^7 . Melody includes a triplet of eighth notes.
- Staff 2: Chords $C\#_M^7$, $F\#_M^7$, A_M^7 . Melody includes a triplet of eighth notes.
- Staff 3: Chords D^7 , G^Δ , A^b_{13} . Melody includes an accent (^) on the first note of the second measure.
- Staff 4: Chords B_M^7 , E^7 , $A_M A^7$, D^7 . Melody includes a triplet of eighth notes and an accent (^) on the final note.
- Staff 5: Chords $C\#_M^7$, $F\#_M^7$, A_M^7 . Melody includes accents (^) on the first notes of the second and third measures, and triplets of eighth notes.
- Staff 6: Chords D^7 , $B_M^7 b^5$. Melody includes a triplet of eighth notes.
- Staff 7: Chords $E^7 b^9$, $A_M^7 b^5$. Melody includes accents (^) on the first notes of the second and third measures.
- Staff 8: Chords D^7 , B_M^7 . Melody includes a triplet of eighth notes.

З висоти польоту

E7^{b9} AM7^{b5}

D7 C#M7 F#7

C#M7 F7 B#M7

E7 AM#7 D7

C#M7 F#M7 AM7

D7 G#

A#b13

9. «Верба плаче для мене»¹

«Верба плаче для мене» (“Willow Weep For Me”) – популярна пісня (1932 р.), автор музики та слів – Енн Ронелл. Це відомий джазовий стандарт. Форма композиції – ААВА, хоча пісня була написана в розмірі 4/4, досить поширене її виконання у вальсовому русі (3/4).

Пісня “Willow Weep For Me” була представлена в 1932 році вокалістом Музі Марцелліно з оркестром Теда Фіо Ріто, а вже наступного місяця її виконав Пол Уайтмен із вокалом Ірен Тейлор; обидва виконання стали хітами в грудні 1932 р.²

«Енн Ронелл присвятила «Верба плаче для мене» Джорджу Гершвіну, композитору, який допоміг їй розпочати роботу в музичній індустрії. У біографії Гершвіна Джона Пейсера «Пам'ять про все те: життя Джорджа Гершвіна» Ронелл пише: «Джордж був для мене святим. Він був моїм кумиром. Я стала сестрою сім'ї і стала його ставлеником. Робоча відданість, без сумніву, була жестом професійної подяки, а не імітованими лестощами»³. Вважається, що автор пісні Енн Ронелл в прямому сенсі надихнулася простою красою верби, що спонукало її до написання славнозвісної композиції. «Між радісним співом Армстронга і плавучим супроводом групи Оскара Петерсона можна тільки уявити вербу, що плаче сльозами радості!», – сказав про пісню джазовий піаніст Ной Берман⁴.

Еддерлі використовує розмір 12/8, що надає його виконавській версії особливої рухливості в поєднанні з неабиякою метроритмічною гнучкістю мелодики. Ритмічна нерегульованість – велика кількість синкоп, використання різноманітних груп тривалостей, – посилюється нагнітанням технічних складнощів: ритмічні фігури стають все більш складними, тривалості – більш дрібними, а діапазон пасажів – зростає. Досягаючи піку віртуозності імпровізація Еддерлі тримається на ньому до кінця соло.

Це один з найвіртуозніших та найскладніших у технічному сенсі прикладів музичного мислення саксофоніста. Виконання потребує витривалості, майстерності та досконалого володіння технікою гри гамоподібних пасажів та арпеджіо в швидкому темпі, без втрати легкості та специфічної граціозної рухливості. Доречно буде відпрацювання найскладніших пасажів окремо, подібно до технічних вправ.

¹ Audio: Willow Weep for Me. Cannonball Adderley Late Night Jazz: The Ultimate Collection.

URL: <https://www.youtube.com/watch?v=Qwqtn-kn908>.

Alto Saxophone: Cannonball Adderley

Drums: Kenny Clarke

Bass: Paul Chambers

Composer: Ronell

² Див.: Willow Weep for Me (1932). Jazzstandards.com.

URL: <http://www.jazzstandards.com/compositions-0/willowweepforme.htm>.

³ Там само.

⁴ Там само.

9. “Willow Weep For Me”¹

“Willow Weep For Me” is a popular song written in 1932, music and lyrics by Ann Ronell. This is a well-known jazz standard. Form of composition – AABA. Although the song was written in 4/4, it is often performed in the waltz movement (3/4).

“Willow Weep for Me” was introduced by vocalist and whistler Muzzy Marcellino performing with Ted Fio Rito and His Orchestra on 1932. The next month, Paul Whiteman and His Orchestra’s Victor recording with singer Irene Taylor entered the charts².

Composer Ann Ronell dedicated “Willow Weep for Me” to George Gershwin, the composer who helped her get her start in the music industry. In Joan Peyser’s Gershwin biography, “The Memory of All That: The Life of George Gershwin”, Ronell is quoted as saying, “George was sacred to me. He was my idol. I became like a sister to the family and was his protege”. Ronell’s dedication was undoubtedly a gesture of professional thanks rather than flattery by way of imitation.³ It is believed that the author of the song Ann Ronell literally inspired by the simple beauty of the willow, which prompted her to write the famous composition. “Between the joyous singing of Armstrong and the buoyant accompaniment of Oscar Peterson’s group, one can only imagine the willow weeping tears of joy!”, the jazz piano player Noah Baerman said about this song⁴.

Adderley uses a 12/8 time signature, which gives special mobility combined with extraordinary metro-rhythmic flexibility of the melody to his version. Rhythmic irregularity – a large amount of syncopation, the use of different groups of durations – is compounded by the sprawl of technical complexity: rhythmic figures are becoming more complex, note values are shorter, and the range of passages increases. Upon reaching the peak of virtuosity, Adderley’s improvisation holds on that to the end of the solo.

This is one of the most virtuoso and most difficult (in the technical sense) of the saxophonist’s musical thinking examples. The performance requires endurance, skill and perfect possession of gamma-like gaming techniques and arpeggios at a fast tempo without loss of ease and specific graceful mobility. It will be appropriate to work out the most complex passages separately, similar to technical exercises.

¹ Audio: Willow Weep for Me. Cannonball Adderley Late Night Jazz: The Ultimate Collection.
URL: <https://www.youtube.com/watch?v=Qwqtn-kn908>.
Alto Saxophone: Cannonball Adderley
Drums: Kenny Clarke
Bass: Paul Chambers
Composer: Ronell

² S.: Willow Weep for Me (1932). Jazzstandards.com.
URL: <http://www.jazzstandards.com/compositions-0/willowweepforme.htm>.

³ Same origin.

⁴ Same origin.

9. WILLOW WEEP FOR ME

(Верба плаче для мене)

(CANNONBALL ADDERLEY BOHEMIA AFTER DARK 1955. SAVOY MG-12017)

IN ES

Е. Ронелл

транскрипція О. Рукомойнікова

♩ = 66

4

3

Верба плаче для мене

The musical score is written in G major (one sharp) and consists of eight staves of music. The chords and melodic features are as follows:

- Staff 1:** Chords: G7, Gm7, Em7b5, A7. Features an accent (^) on the first note.
- Staff 2:** Chords: D7, G7, D7. Features an accent (^) on the second note.
- Staff 3:** Chords: Gm7, Em7b5, A7b9, Dm7, D7. Features a flat (b) on the second note.
- Staff 4:** Chords: G7, F7, Eb7, Am7, D7. Features a flat (b) on the second note.
- Staff 5:** Chords: Gm7, Em7b5, A7b9. Features triplets (3) on the second and third notes.
- Staff 6:** Chords: Dm7, D7. Features a triplet (3) on the second note and a fourth (4) on the fourth note.
- Staff 7:** Chords: G7, F7. Features a fourth (4) on the first note.
- Staff 8:** Chords: Eb7, Em7, A7. Features a fourth (4) on the first note.

Верба плаче для мене

The musical score is written in D major (two sharps) and 4/4 time. It consists of ten staves of music. The chords used are: D7, G7, D7, G7, D7, EM7, F#M7, Bm7b5, AM7, D7, G7, DM7, EM7b5, A7, D7, G7, D7, G7, D7, G7, D7, EM7, F#M7, AM7, D7, G7, DM7, Gm7, EM7b5, A7b9, D7, G7, D7, G7.

Верба плаче для мене

The musical score is written in treble clef with a key signature of two sharps (D major). It consists of eight staves of music. The chords and melodic lines are as follows:

- Staff 1:** Chords: D7, G7. Features a triplet of eighth notes.
- Staff 2:** Chords: D7, G7. Features a triplet of eighth notes.
- Staff 3:** Chords: D7, Em7, A7.
- Staff 4:** Chords: F#m7, Bm7b5, Am7, D7.
- Staff 5:** Chords: G7, D7. Includes a measure with a '5' above the staff and another with a '6' below.
- Staff 6:** Chords: Gm7, Em7b5, A7. Includes a triplet of eighth notes.
- Staff 7:** Chords: D7, G7. Includes an accent (^) over a note.
- Staff 8:** Chord: D7. Includes a triplet of eighth notes.

Верба плаче для мене

The musical score is written in G major (one sharp) and 4/4 time. It consists of nine staves of music. The chords and ornaments are as follows:

- Staff 1: G_M7 , 3, 6, E_M7b5 3, $A7b9$
- Staff 2: D_M7 , $D7$
- Staff 3: D_M7 , $G7$, C_M7 , $F7$
- Staff 4: Bb_M7 , $Eb7$ 3, A_M7 , $D7$ 3, G_M7 , E_M7b5 , $A7b9$
- Staff 5: D_M7 , $D7$
- Staff 6: $G7$, $F7$ 3
- Staff 7: $Eb7$, E_M7 , $A7$
- Staff 8: $D7$, $G7$

Верба плаче для мене

The musical score is written in D major (two sharps) and consists of eight staves of music. The key signature is D major, and the time signature is 4/4. The score includes various chords and melodic lines with fingerings and articulations.

Staff 1: Chords: D7, G7. Features a triplet of eighth notes.

Staff 2: Chords: D7, Em7, A7. Features a sixteenth-note run and a triplet.

Staff 3: Chords: F#m7, Bm7b5, Am7, D7. Features a sixteenth-note run and a triplet.

Staff 4: Chords: G7, Dm7, Em7b5, A7. Features a sixteenth-note run and a triplet.

Staff 5: Chords: D7, G7, D7, G7. Features a sixteenth-note run and a triplet.

Staff 6: Chords: D7, Gm7, Em7b5, A7b9. Includes a measure with a fermata and the number 15.

Staff 7: Chords: Dm7, D7. Features a sixteenth-note run and a triplet.

Staff 8: Chords: Dm7, G7, Cm7, F7. Features a sixteenth-note run.

Верба плаче для мене

The musical score is written in G major (one sharp) and consists of eight staves of music. The chords and their positions are as follows:

- Staff 1: $BbM7$, $Eb7$, $Am7$, $D7$
- Staff 2: $Gm7$, $Em7b5$, $A7b9$
- Staff 3: $Dm7$
- Staff 4: $G7$, $F7$
- Staff 5: $Eb7$, $Em7$, $A7$
- Staff 6: $D7$, $G7$, $D7$, $G7$
- Staff 7: $D7$, $Em7$, $F\#M7$, $Bm7b5$, $Am7$, $D7$
- Staff 8: $G7$, $Dm7$, $Em7b5$, $A7b9$

The score includes various musical notations such as triplets, slurs, and dynamic markings. The time signature changes from 4/4 to 12/8 and back to 4/4.

Верба плаче для мене

CADENZA

Dmaj7

10. «Черокі»¹

Автор п'єси «Черокі» ("Cherokee") – Рей Нобль. Композиція була написана в 1938 році як частина сюїти "Indian Suite" (Cherokee, Comanche War Dance, Iroquois, Seminole i Sioux Sue)². Окрім "Cherokee" Рей Нобль написав слова та музику для наступних пісень – перші дві з них «були хітами номер один у поп-чартах» – «Любов є найсміливішою річчю» ("Love Is the Sweetest Thing", 1932), «Думка про тебе» ("The Very Thought of You", 1934), «Дотик ваших губ» ("The Touch of Your Lips", 1936) і «У мене нікого не було до тебе» ("I Hadn't Anyone Till You", 1938)³.

Одна з найвідоміших інтерпретацій теми "Cherokee" – хрестоматійне виконання оркестру Чарлі Барнета (запис на платівку 1939 р.); «послідовність "Cherokee" під назвою "Redskin Rhumba" згодом стала піснею Барнета»⁴. «Хоча це був хіт для оркестру Charlie Barnet, "Cherokee" насправді не вважався засобом джазової імпровізації до прибуття Чарлі Паркера в Нью-Йорк на початку 1940-х років», – зазначав джазовий музикант Кріс Тайл⁵. Одним із найвідоміших є виконання "Cherokee" Чарлі Паркером із трубачем Діззі Гіллеспі (1946 р.), досить відмінне від оригіналу.

Тема "Cherokee" написана в традиційній формі – AA1BA2 (Bridge – середній розділ). Кожен розділ – 16 тактів; bridge містить відхилення від основної тональності посередництвом секвенцій.

Імпровізація Еддерлі – це демонстрування віртуозного володіння інструментом, енергійної моторики, адже паузування мінімальне. Музикант використовує пасажі, що стрімко змінюють напрям руху в швидкому темпі (тривалості – восьмі, тріолі восьмими), поєднуючи досить довгі фрази з короткими енергійними мотивами. Початок майже кожної фрази зі слабкої або відносно слабкої долі, вимагає м'якої атаки звука, а технічність матеріалу – плавного туше та виразності.

Ці особливості обумовлюють достатню складність для вивчення імпровізації, адже виконання такого матеріалу потребує цілого комплексу навичок та вмій, серед яких – артикуляційна чіткість в умовах швидкого руху, плавність регістрових переходів, майстерне володіння технікою дихання. П'єса буде корисною в роботі зі студентами ступеня «бакалавр» та «магістр», так і «молодший бакалавра», адже розвиває не тільки технічні навички, а й вміння долати виконавські труднощі майстерно та артистично.

¹ Audio: Cannonball Adderley. Cherokee. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=S1nftlevj48>.

² Див.: Cherokee (Indian Love Song) (1938). Jazzstandards.com. URL: <http://www.jazzstandards.com/compositions-0/cherokee.htm>.

³ Там само.

⁴ Там само.

⁵ Там само. Див. також: Симоненко В. Мелодии джаза: Антология. 3-е изд. Київ : Музична Україна, 1976, С. 165.

10. “Cherokee”¹

Ray Noble wrote and introduced “Cherokee” at 1938 as the part of “Indian Suite” (Cherokee, Comanche War Dance, Iroquois, Seminole, and Sioux Sue)². “Cherokee” was not Ray Noble’s first hit song. He had written the words and music to “Love Is the Sweetest Thing” (1932), “The Very Thought of You” (1934), “The Touch of Your Lips” (1936) and “I Hadn’t Anyone Till You” (1938)³.

One of the well-known interpretations of “Cherokee” titled “Redskin Rhumba” subsequently became Charile Barnet’s theme song (1939)⁴. “Although it was a hit for the Charlie Barnet Orchestra, “Cherokee” wasn’t really considered a vehicle for jazz improvisation until Charlie Parker’s arrival in New York in the early 1940’s”⁵ – said Chris Tyle, a jazz musician. One of the most famous performances of “Cherokee” theme was recorded by Charlie Parker with trumpeter Dizzy Gillespie (1946), quite different from the original.

The theme “Cherokee” is written in the traditional form – AA1BA2 (Bridge – the middle section). Each section has 16 bars; bridge contains transition from the primary tonality through the sequences.

Adderley’s improvisation is a demonstration of the virtuoso possession of an instrument, energetic motility because the pause is minimal. The musician uses the passages that rapidly change the direction of movement at a fast tempo (duration – eight, triols eight), combining long enough phrases with short energetic motives. The beginning of almost every phrase from a weak or relatively weak beat requires a soft sound attack, and the technical quality of the material – smooth touch and expressiveness.

These features cause enough difficulty for studying improvisation because the execution of such material requires a whole range of skills and abilities, among which – articulation clarity in conditions of rapid movement, smoothness of register transitions, mastery of the technique of breathing. The play will be useful in the work of both undergraduate and graduate students as well as college students, as it develops not only technical skills but also the ability to overcome executive difficulties skillfully and artistically.

¹ Audio: Cannonball Adderley. Cherokee.

URL: <https://www.youtube.com/watch?v=S1nftlevj48>.

² See.: Cherokee (Indian Love Song) (1938). Jazzstandards.com.

URL: <http://www.jazzstandards.com/compositions-0/cherokee.htm>.

³ Same origin.

⁴ Same origin.

⁵ Same origin. See also: V. Symonenko. Jazz Melodies. Anthology. 3rd Edition. Kyiv, Musychna Ukraina, 1976, Page 165.

10. CHEROKEE

(Черокі)

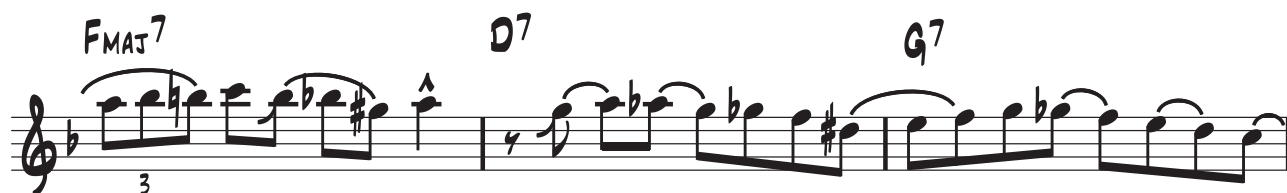
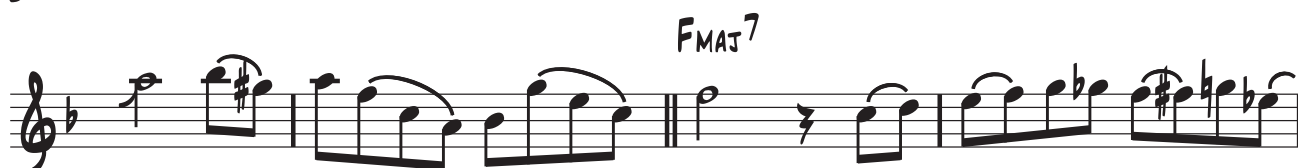
(SARA VAUGHT IN THE LAND OF HI-FLY FEATURING CANNONBALL ADDERLEY 1955. MERCURY 826320-2)

IN E♭

Р. Нобл

транскрипція О. Рукомойнікова

♩ = 282

Черокі

Musical notation for the first line of the piece. It features a treble clef and a key signature of one flat (Bb). The first measure is marked with a **G_M7** chord and an accent (^) over the G note. The second measure contains a triplet of eighth notes and is marked with a **C7** chord. The third measure is marked with an **F_{Maj}7** chord. The line ends with a double bar line.

Musical notation for the second line. It continues with the treble clef and one flat key signature. The first measure is marked with a **C_M7** chord. The second measure has an accent (^) over the C note. The third measure is marked with an **F7** chord. The line ends with a double bar line.

Musical notation for the third line. The first measure is marked with a **B_bMaj7** chord. The second measure has an accent (^) over the B note. The third measure is marked with a **B_bM7** chord. The line ends with a double bar line.

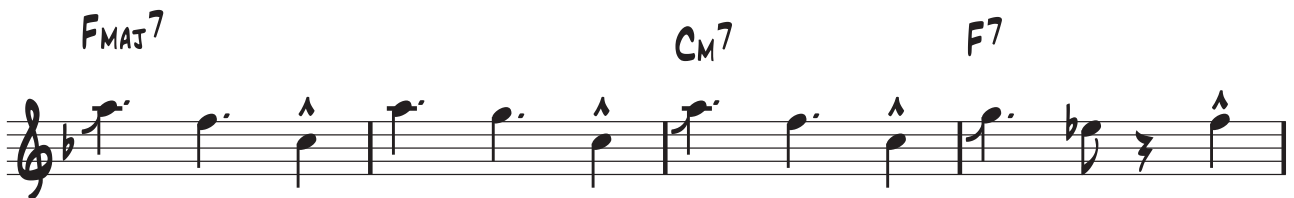
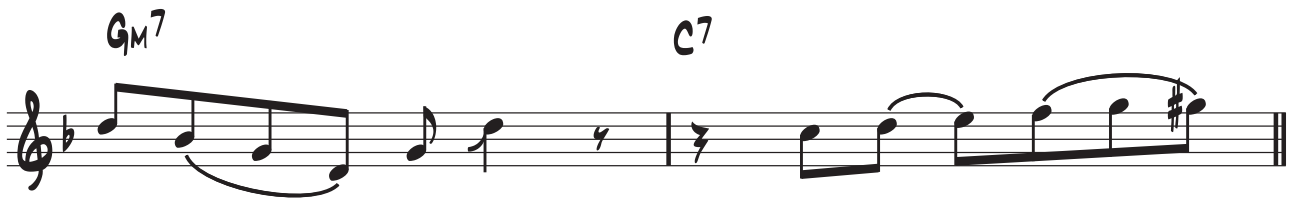
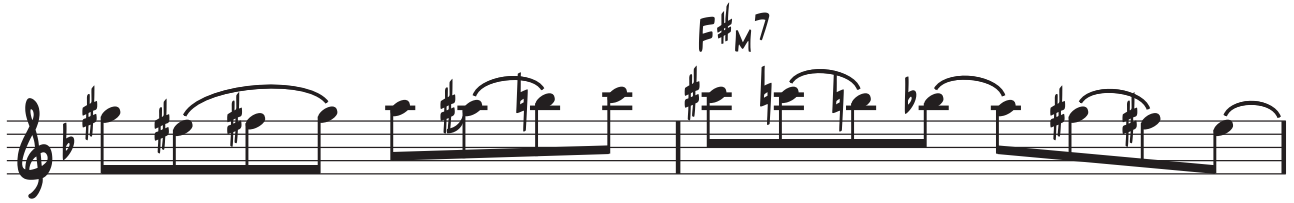
Musical notation for the fourth line. The first measure is marked with an **E_b7** chord. The second measure is marked with an **F_{Maj}7** chord. The third measure is marked with a **D7** chord. The line ends with a double bar line.

Musical notation for the fifth line. The first measure is marked with a **G7** chord. The second measure is marked with an **G_M7** chord. The line ends with a double bar line.

Musical notation for the sixth line. The first measure is marked with a **C7** chord. The second measure is marked with an **F_{Maj}7** chord. The line ends with a double bar line.

Musical notation for the seventh line. The first measure is marked with a **G_#M7** chord. The second measure is marked with a **C_#7** chord. The third measure is marked with an **F_#Maj7** chord. The line ends with a double bar line.

Черокі

Черокі

The musical score for "Черокі" is written in G minor (one flat) and consists of four staves of notation. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one flat. It contains a triplet of eighth notes (F4, G4, A4) followed by a sequence of eighth notes: Bb4, C5, Bb4, A4, G4, F4, E4, D4, C4. Above the first staff are the chords Eb7, FMAJ7, and D7. The second staff continues with eighth notes: D4, C4, Bb4, A4, G4, F4, E4, D4, C4, Bb4, A4, G4, F4, E4, D4, C4. Above the second staff are the chords G7 and GM7. The third staff contains eighth notes: D4, C4, Bb4, A4, G4, F4, E4, D4, C4, Bb4, A4, G4, F4, E4, D4, C4. Above the third staff are the chords C7, FMAJ7, DM7, G7, and C7. The fourth staff is empty, with only a treble clef and a key signature of one flat, and the chord FMAJ7 written above it.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Авилов В. Саксофон в истории американской джазовой культуры / *Музичне мистецтво*. Збірка наук. ст. Донецьк : ТОВ «Юго-Восток», Лтд, 2004. Вип. 4. С. 229–236.
2. Апатський В. Використання технічних засобів у сучасній вітчизняній методиці навчання на духових інструментах / *Мистецтвознавство України*. Вип. 3. Київ : Музична Україна, 2003. С. 106–110.
3. Апатский В. Н. Духовое вибрато / Вопросы музыкального исполнительства и педагогики. Сборник трудов. Київ : Музична Україна, 1979. С. 67–81.
4. Апатский В. Н. Исполнительский аппарат музыканта-духовика, его специфика и методы формирования / Дослідження. Досвід. Спогади. Вип. 1. Київ, 1999. С. 130–139.
5. Апатський В. М. Методика постановки виконавського дихання музиканта-духовика / *Історія становлення та перспективи розвитку духової музики в контексті національної культури України*. Зб. матеріалів Всеукр. наук.-практ. конф. Вип. 1. Рівне : Волинські обереги, 2006. С. 10–16.
6. Апатский В. Н. Теория и практика игры на духовых инструментах. Сборник статей. Київ : Музична Україна, 1989. 149 с.
7. Барбан Е. Эстетические границы джаза: Проблемы. События. Мастера. Москва : Искусство, 1991. 156 с.
8. Беговатова М. А. Современное исполнительство на саксофоне в аспекте расширения звуковых возможностей инструмента: автореф. дис. на получение науч. степени кандидата искусствоведения: 17.00.02. Казань, 2012. 26 с.
9. Бутман И. Саксофон – инструмент не академический / *Музыкальные инструменты*. № 15. Осень, 2007. С. 5–7.
10. Воронцов Ю. Саксофон: и классика, и джаз / *Музыкальные инструменты*. № 15. Осень, 2007. С. 7–10.
11. Говард І., Вассербергер І. Основи джазової інтерпретації. Киев : Музична Україна, 1980. 120 с.
12. Диков Б. Методика обучения игре на духовых инструментах. Москва : Музыка, 1962. 116 с.
13. Иванов В. Д. Основы индивидуальной техники саксофониста. Москва : Музыка, 1993. 54 с.
14. Иванов В. Д. Саксофон: Популярный очерк. Москва : Музыка, 1990. 64 с.
15. Иванов В. Д. Современное искусство игры на саксофоне: проблемы истории, теории и практики исполнительства : автореф. дис. на получение науч. степени доктора искусствоведения : 17.00.02. Москва : 1997. 40 с.
16. Искусство игры на духовых инструментах. История и методика. Сб. статей. Киев : КГК, 1986. 111 с.
17. Коллиер Дж. Становление джаза. Москва : Свинг, 2001. 428 с.
18. Конен В. Рождение джаза. Москва : Сов. композитор, 1984. 312 с.
19. Корнев П. К. Джаз в культурном пространстве XX века: автореф. дис. на получение науч. степени канд. культурологии : 24.00.01. Санкт-Петербург, 2009. 22 с.
20. Краткая энциклопедия джаза и блюза: в 3-х частях. Некоммерческая электронная библиотека «ImWerden» : веб-сайт: URL: https://imwerden.de/pdf/jazz_blues_entsiklopediya_tom1_a-f_2008.pdf; https://imwerden.de/pdf/jazz_blues_entsiklopediya_tom3_m-z_2008.pdf (дата звернення 21.01.2019).
21. Крупей М. В. Основні теоретично-технологічні аспекти формування виконавської майстерності саксофоніста / *Науковий вісник НМАУ ім. П. І. Чайковського*. Серія : Музичне виконавство. Київ : НМАУ ім. П. І. Чайковського, 2004. Вип. 40. Кн. 10. С. 36–47.
22. Крупей М. Саксофон в контексті розвитку музичного виконавства / *Науковий вісник НМАУ ім. П. І. Чайковського*. Вип. 26. Серія : Музичне виконавство. Кн. 9. Київ : НМАУ ім. П. І. Чайковського, 2003. С. 269–284.
23. Крупей М. Структура репродуктивного процесу сукупності «виконавець – саксофон» / *Наукові записки Тернопільського нац. пед. ун. ім. В. Гнатюка та НМАУ ім. П. І. Чайковського*. Серія : Мистецтвознавство. Вип. 1 (13). Тернопіль : ТНПУ ім. В. Гнатюка, 2005. С. 80–86.
24. Крупей М. В. Шляхи формування художньо-виразового мислення виконавця-саксофоніста / *Музичне виконавство і культура*: Наук. вісник. Вип. 4. Кн. 2. Одеса : Друк, 2004. С. 258–268.

25. Левин С. Духовые инструменты в истории музыкальной культуры. Ч. 2. Москва : Музыка, 1983. 192 с.
26. Михайлов Л. Школа игры на саксофоне. Москва : Музыка, 1975. 192 с.
27. Мошков К. Индустрия джаза в Америке. Санкт-Петербург : Издательство «Лань»; «Издательство ПЛАНЕТА МУЗЫКИ», 2008. 512 с.
28. Музыкальные жанры. Справочник. Веб-сайт: URL: http://www.e-reading.mobi/bookreader.php/1002179/Muzykalnye_zhanry.html (дата звернення: 21.02.2019).
29. Осейчук А. Школа джазовой игры на саксофоне : учебн. пособие. Ч. 1. Москва : Сов. композитор, 1991. 96 с.
30. Платонов Н. Вопросы методики обучения игры на духовых инструментах. Вып. 2. Москва : Музыка, 1971. 126 с.
31. Понькина А. М. Соната для саксофона: основные периоды эволюции жанра / *В мире науки и искусства: вопросы филологии, искусствоведения и культурологии: сб. ст. по матер. LIII междунар. науч.-практ. конф. № 10 (53)*. Новосибирск : СибАК, 2015. URL: <https://sibac.info/conf/philolog/liii/43047> (дата звернення: 21.02.2019).
32. Понькіна А. Нові виконавські прийоми гри в сонатах для саксофона 70-90-х років ХХ століття / *Вісник Луганськ. нац. педагог. ун. ім. Т. Г. Шевченка* : Педагогічні науки: Зб. наук. статей. Луганськ : Альма-матер, 2008. № 4 (143). С. 213–220.
33. Ривчун А. Школа игры на саксофоне. Москва : Музыка, 1967. 270 с.
34. Рогаль-Левицкий Д. Беседы об оркестре. Москва : Музыка, 1961. 288 с.
35. Рогаль-Левицкий Д. Современный оркестр. В 4-х т. Т. 2. Москва : Гос. муз. издательство, 1953. С. 411–426.
36. Симоненко В. Мелодии джаза: Антология. 3-е изд. Київ : Музична Україна, 1976. 320 с.
37. Теория и практика игры на духовых инструментах : сб. статей. Київ : Музична Україна, 1989. 136 с.
38. Усов Ю. История зарубежного исполнительства на духовых инструментах. Москва : Музыка, 1978. 184 с.
39. Усов Ю. История отечественного исполнительства на духовых инструментах. Москва : Музыка, 1975. 196 с.
40. Федотов А. Методика обучения игре на духовых инструментах. Москва : Музыка, 1975. 159 с.
41. Чулаки М. Инструменты симфонического оркестра. Москва : Музыка, 1983. 169 с.
42. Шак Ф. Джаз как социокультурный феномен (на примере американской музыки второй половины XX века) : автореф. дис. на получение научной степени канд. искусствоведения: 17.00.02. Ростов-на Дону, 2008. 20 с. Веб-сайт: URL: <http://cheloveknauka.com/dz-haz-kak-sotsiokulturnyy-fenomen#ixzz3GIfsY>. (дата звернення: 21.02.2019).
43. Шапошникова М. К проблеме становления отечественной школы игры на саксофоне / *Актуальные вопросы теории и практики исполнительства на духовых инструментах*. Вып. 80. Москва : ГМПИ им. Гнесиных, 1985. С. 22–38.
44. Шиманец Е. С. Саксофон в музыкальном искусстве XX века / *Культура: открытый формат*. Минск, 2013. С. 24–36.
45. Jazz standards.com. URL: <http://www.jazzstandards.com>. (дата звернення: 21.02.2019).
46. AllMusic, member of the Rhythm One group. URL: <https://www.allmusic.com> (дата звернення: 21.02.2019).
47. Encyclopædia Britannica. URL: <https://www.britannica.com/biography> (дата звернення: 21.02.2019).
48. Sachs C. Historia instrumentow muzycznych. Warszawa: PWN, 1975. 556 p.
49. The Cambridge Companion to Saxophone [ed. Robert Ingham]. Cambridge: University Press, 1998. 176 p.
50. Thiels V. Le saxophone / Lvignas A. Encyclopedie de la musique et Dictionnaire du conservatoire. 2-me partie. Paris : Libra-editeur, 1927. P. 1660–1664.

НОТНЕ ВИДАННЯ

Олександр Валентинович Рукомойніков

**10 ТРАНСКРИПЦІЙ
ДЛЯ АЛЬТ-САКСОФОНА
ДЖУЛІАНА КЕННОНБОЛЛА ЕДДЕРЛІ**

**10 TRANSCRIPTIONS
OF JULIAN CANNONBALL ADDERLEY
FOR ALTO SAXOPHONE**

**НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНИЙ ПОСІБНИК
ДЛЯ МУЗИЧНИХ ЗАКЛАДІВ ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ**

**EDUCATIONAL AND METHODOICAL MANUAL
FOR HIGHER EDUCATION MUSIC INSTITUTIONS**

Видано за державні кошти

Переклад: В. Нікулін
Редактори: М. М. Бриль, Ін. М. Ковальчук
Відповідальна за випуск: С. М. Трускалова

Відповідальність за надані до друку матеріали несе автор

Підписано до друку 12.12.2019. Формат 60x84 1/8. Гарнітура Din Pro.
Папір офсетний. Друк цифровий. Ум. друк. арк. 7,91. Наклад 100 пр.

Видавництво «АГАТ ПРІНТ»
Адреса: 04080, м. Київ, вул. Аляб'єва, 3.
Тел.: +38 (044) 239-2667 (багатоканальний),
+38 (066) 379-08-91, +38 (067) 402-44-70
E-mail: info@agatprint.com.ua Home page: www.agatprint.com.ua

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру суб'єктів
видавничої справи ДК 4257 від 26.01.2012

Віддруковано в друкарні «АГАТ ПРІНТ»

РУКОМОЙНИКОВ Олександр

саксофоніст, педагог,
заслужений артист України.
Закінчив Луганське музичне
училище, Донецьку державну
консерваторію ім. С. Прокоф'єва
з класу скрипки, а також з класу
саксофона. З 2000 р. викладає
на кафедрі джазової музики
Київської муніципальної академії
музики ім. Р. М. Глієра. Постійний
учасник різноманітних музичних
проектів. Гастролює з концертами
в Німеччині, Франції, Канаді,
Японії та інших країнах світу.
Серед його випускників –
лауреати та дипломанти
всеукраїнських і міжнародних
конкурсів, концертуючі виконавці.

Державний науково-методичний
центр змісту культурно-мистецької
освіти